

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Carl Petersen: Ved Kornlovsforslagets Behandling i Fjor gav den højtærede Minister Udtryk for den Opfattelse, at det var sidste Gang, et saadant Forslag blev stillet. Ministeren har altsaa dengang vurderet Forholdene saaledes, at de Formaal, som en Kornlov skulde opfylde i 1947, kunde opfyldes uden Lovforanstaltninger. I Dag er vi klar over, at Ministerens Forudsætninger var forkerte. Ministeren har her, som Regeringen i det hele taget, manglet Evnen til at vurdere Fremtiden rigtigt. I øvrigt gaar jeg ud fra, at den højtærede Minister har haft rig Lejlighed til at faa prøvet sit Standpunkts Holdbarhed med Hensyn til, om det var nødvendigt med en Kornlov eller ikke, idet Ministeren jo ret tidligt blev gjort bekendt med Landboforeningernes og Tolvmandsforeningernes Stilling til Spørgsmaalet.

Det er efterhaanden sivet ud, at det ærede Medlem af det andet høje Ting Hr. Hauch har gjort Forsøg paa at overbevise Ministeren om, at en Kornlov ikke mere var nødvendig. Det er maaske derfor paa sin Plads paa Baggrund af de Trængsler og Besværligheder, den højtærede Minister har været ude for fra sine egne, at der fra Oppositionens Side lyder en Tak til Ministeren, fordi han trods det store Pres alligevel møder med en Kornlov og derved i Princippet erkender Nødvendigheden af endnu en Tid at værne den danske Befolkning mod det store Landbrugs Ønsker og Trang til hemningsløst at faa Lov til at udbytte den øvrige Del af den danske Befolkning. Jeg vil ogsaa takke den højtærede Minister for, at Rigsdagen med Ministerens Tilladelse faar Lov til at realitetsbehandle Forslaget. Man bliver ligefrem rørt, naar man læser følgende Bemærkninger. Jeg beder om Tilladelse til at citere:

»Drøftelserne med Landbrugets Organisationer førte imidlertid ikke til Enighed, og Regeringen har derfor ment, at Kornloven ligesom alle andre Love denne Gang maa realitetsbehandles af Rigsdagen.«

Jeg troede ærlig talt, det var en Selvfølge, at Lovene skulde realitetsbehandles i Rigsdagen i Henhold til Grundloven.

Jeg erindrer, at jeg i Fjor stærkt

kritiserede, at den højtærede Minister mødte med et Forslag, som efter Regeringspartiernes Mening ikke maatte ændres, fordi Landbrugsorganisationerne var enige om det. Min Kritik har da formentlig haft denne heldige Virkning, at vi denne Gang kan lovgive, uden at Ministeren først skal spørge Tolvmandsforeningerne, om han maa gaa ind paa visse Ændringer.

Forslaget afviger paa flere Punkter væsentligt fra den nugældende Lov. Forslaget vil, hvis det gennemføres i den foreliggende Skikkelse, give en daarlig Lov, som yderligere vil befordre en uheldig prismæssig Udvikling her i Landet; jeg skal senere komme tilbage til en Belysning heraf.

I § 1 foreslaas en Nedsættelse af Udskrivningen med en Femtedel, hvilket vil sige omkring en 150 000 t. Er det nu klogt at indføre disse Ændringer? Den højtærede Minister kan da ikke være i Tvivl om, at baade for Industrien og for Vognmændene vil der opstaa store Vanskeligheder, naar de skal inddække de nødvendige Kvanta af Korn til deres Formaal ved at indkøbe dem i det frie Marked. At Resultatet vil blive en Opjobning af Priserne, kan der i hvert Fald ikke være Tvivl om, og det tjener jo intet fornuftigt Formaal i den Situation, vi befinder os i.

Jeg tror, Landbrugsministeren havde staaet sagligt meget stærkere, hvis han havde afvist det store Landbrugs Krav og holdt den Linie, som var anlagt af hans Forgænger. Der er jo intet, der har ændret sig fra de foregaaende Aar med Hensyn til Kornsituationen, og som sagligt begrunder, at der nu ikke skal udskrives det Kvantum Korn, der skal anvendes til Industri og Vognmænd. Det er ikke sagligt at foretage en saadan Ændring, fordi der er nogle Kornproducenter, der mener, at de faar for lidt for deres Korn, naar deres Indtægter dog stadig ligger pænt i Forhold til andre Borgeres.

Maa jeg saa lige gøre den Bemærkning i Forbindelse med min Omtale af Nedsættelsen af Udskrivningen, at jeg havde fundet det retfærdigt, om der forlods var blevet givet Landbrugere med Ejendomme mellem 8 000 og 10 000 Kr.s Grundværdi Fritagelse for Aflevering. Ved den første Kornlov, da Industri og